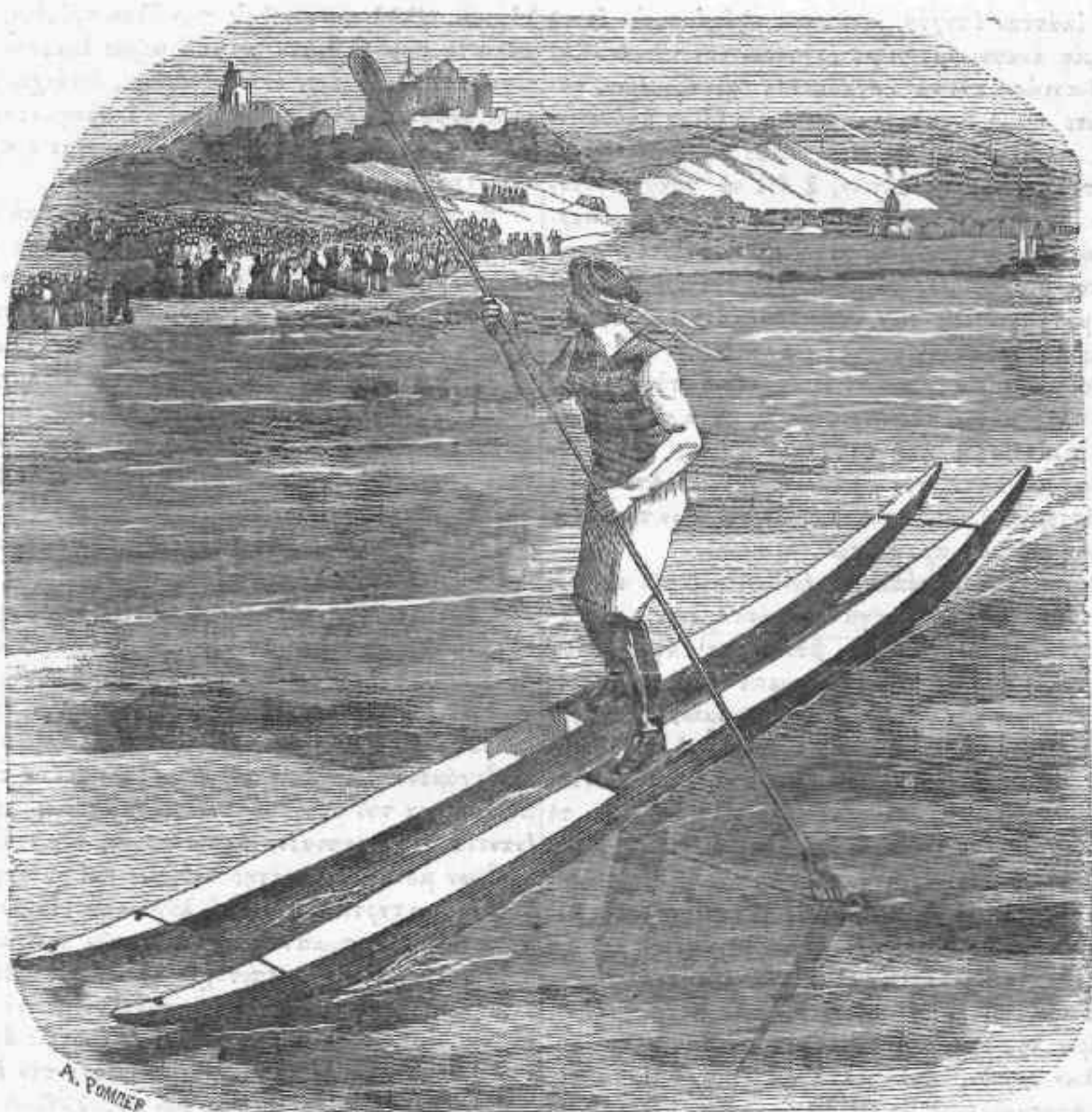

ΠΕΡΙ ΠΟΔΟΣΚΑΦΩΝ.

—οοο—

Μέχρι τῆς σήμερον τὰ πλοῖα ἐκινεῖντο εἴτε ὑπὸ τοῦ ἀνέμου εἴτε ὑπὸ τοῦ ἀτμοῦ· νῦν δὲ ἔχομεν καὶ πλοῖα διὰ τῶν ποδῶν κινούμενα, διό καὶ ποδοσκάφα ὠνόμασαν αὐτὰ οἱ Γάλλοι.

Ὅποια δὲ εἶναι τὰ ποδοσκάφα τῷτα; Τὸ μὲν πρᾶσιθιμενον ξυλογράφημα, ἐξεικονίζον ἀκριβῶς αὐτά, ἡ δὲ κατωτέρω σημείωσις, διηγουμένη λεπτομερῶς ποδοσκαφικὴν τινὰ ἐκδρομὴν, ἀρκοῦσι, νομίζομεν, εἰς λύσιν τῆς ἀπορίας.

Τὰ ποδοσκάφα, ἐφευρεθέντα ἐν Ὁλλανδίᾳ, κατασκευάζονται ἐξ ἐλάτης, ἐκ σιδήρου ἢ ἐκ χαλκοῦ, καὶ ὁμιάζουσι δύο ξυλίνκας ἐμβάδας· ἔχουσι δὲ μῆκος μὲν δεκατεσσάρων ποδῶν καὶ ἡμίσεως, ὕψος δὲ δακτύλων ἐννία. Ἐν μέσῳ δὲ τοῦ ἀνωτέρου μέρους ἐκατέρως τῶν ἐμβάδων ὑπάρχουσι τρία μικρὰ πέτρυρα, εἰς τὰ ὅποια θέτῳν ὁ κυβότης τοῦ ποδὸς δὲν ὀλισθίνει. Ἐπὶ τοῦ ποδοσκάφου ἐπιβάνει εἰς μόνος, ὅστις κρατῶν μακρὸν κάμακα ἀπολήγοντα καὶ κατὰ τὰς δύο ἄκρας εἰς πυξίδα, καὶ ἰστάμενος πάντοτε ὀρθὸς ὠθεῖ τὸ σκαφίδιον.

Τὸ προτέρημα τῶν ποδοσκάφων εἶναι ἐν καὶ μόνον· ὅτι διευθύνονται μετὰ μεγίστης εὐκολίας, καὶ μετὰ μεγίστης εὐκολίας ἀπομακρύνονται ἀπὸ τὰ παρουσιαζόμενα ἐμπόδια, ὥς μὴ βυθιζόμενα πρὸ πάντων πλέον τῶν ἐξ δακτύλων ἐντὸς τοῦ ὕδατος. διὰ τοῦτο πλέουσιν ἐρ' ὅλων ἐν γένει τῶν ὑδάτων βιθέων καὶ ἀβαθῶν.

Ἐν Ὁλλανδίᾳ διαγωνίζονται τὰ ποδοσκάφα καὶ δίδονται βραβεῖα εἰς τὰ θριαμβεύοντα. Ὁ ἐκ Ῥοτερδάμης Κ. Ο. τετράκις κατὰ συνέχειαν ἐνίκησε. Πολλὰκις διέτρεξε δεκατέσσαρας λεύγας ἐπὶ ποταμοῦ μεταβάς ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην πόλιν, ὥστε αἱ ἐκδρομαὶ αὐτοῦ καταντῶσιν ἀληθῆ ταξείδια. Πολλοὶ δὲν ἐπίστευον κατ' ἀρχὰς τὸ ἐπιχείρημα· εἰς μάστιγα καὶ ἐπικράτισε διὰ στοιχήματος τὸν Κ. Ο. ἐδέχθη δὲ αὐτός καὶ ἀνέλαβε νὰ ἀναβῇ ποδοσκαφικῶς τὸν Ῥῖνον ἀπὸ Ῥοτερδάμης εἰς Κολωνίαν ἐντὸς ἐπτὰ ἡμερῶν. Ἀλλὰ καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐστοιχημάτιζαν συγχρόνως. Ἡ ἀπὸ Ῥοτερδάμης εἰς Κολωνίαν κατ' εὐθείαν γραμμὴν ἀπόστασις εἶναι 51 λευγῶν· διὰ τοῦ ποταμοῦ ὅμως εἶναι 86, ἕνεκα τῶν πολυαριθμῶν αὐτοῦ ἀγκώνων. Ἀλλ' εἰς τὸν σημαντικὸν τοῦτον ἀριθμὸν πρέπει νὰ προστεθῶσιν

ἔτι 40, ἕνεκα τῆς ἀνάγκης εἰς ἣν εὐρίσκεται τὸ ποδοσφαίρον νὰ λοξοδρομῇ πρὸς ἀποφυγὴν τῶν βιαίων ρευμάτων. Ὅταν τὸ διάστημα τὸ ὅποιον ἐμαλλε νὰ διατρέξῃ ὁ Κ. Ο. ἦτο 136 λευγῶν. Καὶ ἀνεγνώρισε μὲν, κατ' ἀρχάς τὴν σπουδαιότητα τῶν δυσκολιών, οὐχ ἥτις ὅμως ἐπεχείρησε τὸ ταξίδιον. Ἀναχωρήσας λοιπὸν ἐκ Ῥοτερδάμης τὴν 17 Αὐγούστου τὴν 6 ὥραν καὶ 35 λεπτά τῆς πρωίας, ἔρῃσεν εἰς Κολωνίαν τὴν 22 τὴν 9 καὶ 1/2 τὸ ἑσπέρας, ἥτοι 9 ὥρας πρὸ τῆς ταχθείσης προθεσμίας. Καὶ σημειωτέον ὅτι ἀδιακόπως εἶχε τὸν ἀνεμὸν ἀντίπρῳρον. Νύκτα καὶ ἡμέραν ἐπλεσε, καὶ μόνον ὅτε κατεπονείτο ἐξ ὀλοκλήρου ἀνεπύετο ὀλίγον διό, ἐν διαστήματι 2 ἡμερῶν καὶ 16 ὥρων, μόλις ἀνεπαύθη εἰκοσιν ὥρας. Τὸ μεταξὺ Ῥύχροφ καὶ Κολωνίας διάστημα ἐπλευσε διὰ μιᾶς, καὶ μόνον ἐν Δυσσελδὸρφ ἔλαβε μικράν τινα ἀναψυχὴν.

Ὅταν τὰ ὕδατα εἶναι ἥσυχα τὰ ποδοσφαίρα πλέουσι δύο λεύγας καθ' ὥραν. Ὅσάκις ὁ ἀνεμὸς ἔπνεε πάντῃ ἐναντίος, ὁ Κ. Ο. μόλις διέτρεχεν ἐν τέταρτον λεύγας ἢ ἡμίσειαν τὸ πολὺ καθ' ὥραν. Συχνάκις, ὁπότεν ἔπρεπε ν' ἀντιπαλαίσῃ πρὸς μόνον τὸ ρεύμα, διέτρεχε τρία τέταρτα, ποτὲ ὅμως δὲν ὑπερέβη τὰ πέντε.

Πανταχοῦ ὅπου ἔβλεπον διαβχίνοντα τὰ ποδοσφαίρα τὰ πλήθη συνέρρεον ἐνθουσιῶντα εἰς τὴν ὄχθην, καὶ λέμβοι πλήρεις θαυμασμοῦ συνώδευον αὐτὸ ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην κώμην. Ὅπως δὲ προλάβῃ ἐνδεχομένους δισταγμούς, ὁ Κ. Ο. ἐλάμβανε πιστοποιήσεις παρὰ τῶν ἐγκρίτων ἐκάστου μέρους εἰς ὃ προσήρχετο. Αὗται δὲ ἐξετέθησαν δημοσίᾳ πρὸς πληροφориαν τῶν ἀπίστων.

ΚΙΟΡΟΓΛΟΥΣ.

Περσικὴ ἐποποιία.

(Συνέχεια. Ἰδε φυλλ. 205.)

—οο—

ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΤΡΙΤΗ.

Ὁ Κιόρογλου ἐκλέξας πρὸς κατοικίαν τὸ Τζαμλί Πέλ, ἔκτισε φρούριον (1). Ὅλοι οἱ ἀκούσαντες τὰ περὶ τῆς ἀνδρίας, γενναιοτήτος καὶ ἐλευθεριότητος αὐτοῦ ἔσπευσαν νὰ συγκαταλεχθῶσιν εἰς τὴν συμμορίαν του. Ἐντὺς ὀλίγου τὸ φρούριον κατεστάθη πόλις περιέχουσα ὀκτὼ χιλιάδας οἰκογενειῶν. Ἐνταῦθα ὁ Κιόρογλου ἐγνώρισθη μὲ τὸν

ἐμπορὸν Κοτζὰ Ἰακούβ, τὸν ὅποιον μετὰ ταῦτα ἐποίησεν ἀδελφόν του. Οὗτος εἶχε περιέλθει ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου, καὶ ἔτερπε πολλάκις τὸν Κιόρογλου διηγούμενος τὰ ὅσα εἶχε ἰδεῖ.

Ὁ ἐμπορὸς Κοτζὰ Ἰακούβ, πορευθεὶς μίαν ἡμέραν εἰς τὴν πόλιν Ὀρραν, παρετήρησε συνηγμένους πολλοὺς εἰς τὴν ἀγοράν, καὶ προχωρήσας εἶδε νεανίσκον, ὅποιον περιγράφει ὁ ποιητής:

« Ἡ καρδίᾳ μου ἀγαπᾷ νέον μὲ ὀρρὺς τοξοειδαῖς, μὲ μέτην στενὴν καὶ μὲ χεῖλη ὁμοῖα μὲ κάλυκκα, μὲ ῥόδον ἡμίκλειστον, Νεανίσκα, πρόσφερε θυσίαν τὴν ψυχὴν σου εἰς τὸ κάλλος, θεώρει με δοῦλον σου. Περιέλθε τὸν κόσμον ὅλον καὶ δὲν θὰ εὕρῃ παιδίον δίδον χρηστοτέρης ἐλπίδας. Τὸ ὄνομά του εἶναι Ἀϊβάζ Πηλή. Εἶναι ὁ παρὰδαιτος τοῦ ὀγδόου οὐρχνοῦ! ὁ πατήρ του εἶναι κρεωπώλης· ὁ δὲ υἱὸς εἶναι μεταλλεῖον πολυτίμων λίθων π.

Ὁ Κοτζὰ Ἰακούβ ἠρώτησεν ἀπὸ ποῖον κῆπον εἶναι τὸ ῥόδον τοῦτο; τίνας λειμῶνος εἶναι τὸ φυτὸν τοῦτο; Τὸν ἀπεκρίθη δέ τις. — Ὁ πατήρ του εἶναι κρεωπώλης τοῦ πασᾶ τῆς πόλεως ταύτης καὶ ὀνομάζεται Ἀϊβάζ Πηλή. Ὁ ἐμπορὸς ἐσκέρθη τότε κατ' ἐαυτὸν ταῦτα. — Ὁ Κιόρογλου παιδίον δὲν ἔχει διατί νὰ μὴ υἱοθετήσῃ νεανίσκον τόσον ὠραῖον; Ἀλλὰ τί πρέπει νὰ κάμω; Ἐάν, ὅταν ἐπιστρέψω εἰς τὸ Τζαμλί Πέλ, διηγηθῶ ὅ,τι εἶδω, δὲν θὰ μὲ πιστεύσει. Εὗρε τότε ζωγράφον εἰς τὴν Ὀρραν καὶ τὸν ἐπλήρωσεν ἀδρῶς διὰ νὰ κάμῃ τὴν εἰκόνα τοῦ Ἀϊβάζ.

Ἀφοῦ δὲ περιῆλθεν ἡμέρας τινάς, ἐπέστρεψεν εἰς τὸ φρούριον τοῦ Τζαμλί Πέλ. Ἀκούσας δὲ ὁ Κιόρογλου ὅτι ὁ ἀδελφός του Κοτζὰ Ἰακούβ ἐπανῆλθε, διέταξε παρευθὺς τοὺς περὶ αὐτὸν νὰ ἐξέλθωσιν εἰς συνάντησιν καὶ νὰ τὸν φέρωσιν εἰς τὴν πόλιν μὲ τὴν προσήκουσαν τιμὴν. Ὅτε δὲ κατέβη ἀπὸ τὸν ἵππον ἐρίλῃσε τὴν παρειὰν αὐτοῦ ὁ Κιόρογλου καὶ τὸν ἐκάθισε πλησίον του, ἐνῶ ὁ Κοτζὰ Ἰακούβ ἐφίλει τὰς δύο χεῖράς του καθὼ ἀνωτέρου του. — Παιδίον, φέρε κρασί, ἀνέκραξεν ὁ Κιόρογλου· ἃ πίωμεν εἰς τιμὴν τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν. Καὶ ἐκάθησαν καὶ ἔπιον τόσον, ὥστε ὁ Κοτζὰ Ἰακούβ ἤρχισε νὰ μεθύῃ, καὶ ἤτθάνθη τὴν κεφαλὴν του ἀνάπτουσιν. Ὁ Κιόρογλου ἠρώτησεν αὐτὸν πόθεν ἤρχετο αὐτός; δὲ ἀπεκρίθη ἀπὸ τὴν Ὀρραν. — Μὴ εἶδες κατὰ τύχην εἰς τὴν Ὀρραν ἄλογον ὠραιότερον τοῦ Κιράτ; — Δὲν εἶδα. — Εἶπέ με εἶδες ἐκεῖ ἀνθρώπους ὠραιότερους καὶ γενναιοτέρους τῶν συντρόφων μου; — Δὲν εἶδα. — Εἶδες συμπόσιον μᾶλλον εὐφρόσυνον τοῦ ἰδικοῦ μου; — Δὲν εἶδα. — Εἶδες οἰνοχόους ὠραιότερους καὶ πλουσιώτερα ἐνδεδυμένους τῶν ἰδικῶν μου; — Ἀδελφε πολέμιστά, εἶδα ἐκεῖ νέον, τὸν ὅποιον αἱ χεῖρες ὅλων τῶν νέων σου δὲν εἶναι ἄξιοι νὰ λούσουν. Ἰδοὺ σὺ ἐγήρασες, καὶ εἶσαι ἄτεκνος· διατί νὰ μὴ υἱοθετήσῃς αὐτόν, διὰ νὰ τὸν καταστήσῃς, ὅταν ἔλθῃ ὁ καιρὸς, πολέμιστὴν ἄξιον νὰ σὲ ὑπηρετήσῃ καὶ νὰ σὲ διαδεχθῇ ὅταν ἀποθάνῃς, ὥς καὶ στήριγμα καὶ υἱὸν ἐν ὅσῳ θὰ ζῇς; — ἤρχισε τότε νὰ ἐγκωμιάζῃ τὸ κάλλος τοῦ Ἀϊ-

(1) Φρούριον, Κάλια περσιτικῇ, λέγεται πᾶν πολύχινον περιτειχισμένον μὲ πύργους καὶ τοξευδαῖς εἰς τὰς γωνίας. Φαίνεται δὲ καὶ τὴν σήμερον τὰ ἱερεῖα τοῦ φρουρίου τοῦ Κιόρογλου εἰς τὸ Τζαμλί Πέλ.